THEATRVM DOLORV

Quod Orbis Amphitheatro Aperuit,

SERENISSIMA PRINCEPS

LVDOVICA CAROLINA RADVILIA

Duciſſa Birzarũ Sluciæ Dubincorũ & Copylij,
Comes Palatina Rheni &c: Domina in Nevel & Siebiez &c.

Quæ nuper

In Parturientis Lucinæ Genialis ludens jn cunabulis Brigæ,
In Uitæ Lucem & Scenam Principem edendo Perſonam,
Fato Triſtiſſimo, Partu & Raptu acerbiſſimo,
Rebus Ipſa humanis exemta eſt.

In Cuius Lugubrem Tragicam atq; fatalem Scenam

Luctuoſa prodit Vniverſæ Colligatæ EUROPÆ Affinitas,
Cumq; eâ jntimo ſenſu coingemiſcentis M. D. L.

Condolens Lithvania.

Per Perſonarum Grandium grandes Luctus,
Cum Primis Alijs,

SERENISSIMO INUICTSSIMO ac POTENTISSIMO
I O H A N N I III.
Regi Poloniarum, Magno Duci Lithvaniæ,
Ruſſiæ, Pruſſiæ Mazoviæ, Samogitiæ, Livoniæ,
Kijoviæ, Podoliæ, Podlachiæ Smolenſciæ, Severiæ,
Czernihoviæ &c. &c. &c.

*Inter Lacbrymas & Suſpiria Imperij Vniverſæq; EVROPÆ
Dolorum Actus elugenti non Poſtremos.*

Poſtremæ Uoluntatis Radvilianæ Poſthumæ Teſtamenti Tabulis reſignati
expetito & adſignato Turori Pupillari.
In Perpetuæ Devinctionis Monimentum
â

Clientum Devotiſſimo

CHRISTOPHORO BYTHNERO. P. L.V.D.M. Olim Veri-
uſq; Radvil: Colleg: Rect: nuncverò Gemini Refor.
Cœtûs Uiln: Concion: Repræſentatũ ac Dedicatũ.

Gedani Impreſſ: Anno M.DC. XCV. Die 20. Iulij.

Pegaſeum Volucrem ſequitur RADVILIA Phœnix
Evolat in Solem promptus vterq; ſuum.
Dedicat hic Diuæ IOUIS Aulæ ſcriptaq; genti
Vt Priſcâ Genteis Ipſa Dicata IOUI!

96463
Lietuvos TSR Centr. Biblioteka

Sereniſſime Invictiſſime ac Potentiſſime
R E X
Domine, Domine, Clementiſſime.

MACEDONIÆ RADVILIANÆ *Aquila nupera poſt Fata, Rediviva, ecinere adhùc reviviſcens ſuo calente, redhauſto Spiritu, cum ſuperſtite Pullo, provolat in Publicum, à Suo* PHILIPPO *etiam in Solem Tuũ Sereniſſium. Cumq; Magni Iovis Satellite, meliora inter Omina, Avibus fauſtioribus, in Concilio* DEORVM EVROPÆ *Regniq; Senatû poſt fatale ſuum Vltimum terris relictũ Vale, Longiſſimũ* TIBI *Summo Poloniar: Imperatori Triumphale reclangit* AVE! *Hæc talia inter nova Auſpicia præclangendo, regaudet ſic quadantenùs Immortali ſuo quodam Gloriæ motu, & reſurgere è Plumis in Calamos, & amænos ſuos in Orbe poſt humos alternando volatus, perpetuare. Poſtquam fatalis radio æſtûs tactæ inarſère plumæ, ſub* SERENISSIMIS *Clypeis, ſagittarumq; Serenis umbris, anhelat etiam in Sole Tuo & ſinu, priusquàm in ſuo liceat Solio, Serena tranſigere Halcyonia, ut in Pullo ſuo reviviſcat Glorioſæ olim Poſteritati atq; ingrandeſcat. Adeò* RADVILIANA *Patriæ Sæculi Phœnix Prodigioſa jam à ſuo* PRISCO, *Etiam poſt avolatum ſuum ad ſuperas Rupes, haud deſiјt Orbi &* TIBI *edere Prodigia! Aquilas & Leones ut Fortes Fortia decent, in Patriæ inferre Præſidium atq; Decus en itens progignere oneris mole gravida feſſaq; exſpirans Ætiten* SERENISSIMI *candoris, ſui Preciј Gemmam, Regno &* TIBI *in Boni ominis, pignus Conſtantiſq; Amoris depoſitam in ſinum poſt ſe reliquit precioſiſſimum. Eam uti non niſi inter ſummos dolores effuſaq; viſcera exſtinctæ Parentis in Patriæ Commoda, Domuſq;* SERENISSIMÆ *Solamina, ceu Partũ Precioſum, nec minùs doloroſum eniti, licuit: Ita neq; fatalem* RADVILIANÆ *Aquilæ è dulciſſimis Patriæ aſpectibus & Amplexibus Raptum, ſine ſtillantibus Lachrymarum rivis* TIBI *atq; Orbi in lucem edere. Apertum eſt itaq; hoc Theatrum Dolorum Poſteritatis Venturæ doloribus, cum Scenâ Luctuoſiſſimâ perampliſſimum* EVROPÆ *Lugentis Amphitheatrum. In cujus Lugubres actus & Luctus, inter Prægrandium Perſonas, cum grandis* TE *Primuſq; invitet dolor non Poſtremus; Sines* TE *Sereniſſime* REX *inter victricia Trophæa Invictiſſimaq; Arma, ad breve momentum Hominem eſſe Humanitatem nobiscum contemplando, quando deplorare non licet. Et enim quod aliјs ex pactis Sociatæ humanitatis ſeu devictæ ſeu devinctæ commune eſt,* TIBI *etiam ex Iure Propinquitatis obſtrictus imperat longè Propinquus dolor, ubi Colligata* EVROPÆ *condolet undiq; diſtermina etiam Affinitas. Imponendæ aliquamdiû inter Claſſica, reprimendo Triumphalium Tubas ſonorum induciæ quoq; in Patriâ cum* RADVILIANI *Litui, Pæana Mortis in Orbem circum clangunt. Et ſtrenuus ipſe Domitor, Generoſus Animus, tot Populorum idemq; affectuum propriorum, ingemiſcens hic ediſcat:* Et debellare Et deplorare Fata, *quàm ſit Dijs Mortalibus æqua Poteſtas! ut Illud Heroicum ſic iſtud Humanum eſt! Ingredere jam brevitèr atq; in tranſitu in Lugubrem Theatri hujus Scenam ſpectator & Actor Dolores graviores daturus & paſſurus quam hic inventurus! Totq; Auguſtiſſimorũ*

ſæpius emenſus Caſtra & Campos Triumphorum. Compatientis animi, Theatrales iſtas ſenſibus lachrymas emetire patientèr. Miſcendo Vtile Acerbo Omne Indeferre Punctũ eſt: Vitæ Scenam Breviſſimæ, Longiſſimæ adornare Æternitati! Verum vero de mortuis quod ajunt ut ut nemo triumphet; TIBI verè etiam utut præalijs devictorum Hoſtium juga ſubdere Colla debellataq; cadavera, Triumpdale olim ſit: attamen D. RADVILIANI Nominis S. Venerari Victimam: Piorum Manium Vmbras vel ſic in Chartis etiam contemplari: ijſdemq; iuſta omnia ſoluere Dolorum, Omnibus Triumphis potius eriget TIBI in Orbe Trophæum. Suſcipe igitur SERENISSIME REX Puniceo hunc filo præcordijs TVIS, quia ſangvinis Longo nexu, alligatum Libellum. Non qualem Accipiter Thebis, olim Sacerdotibus, ſed Phœnix RADVILIANA ad ſuperos ſubuolans cum SERENISSIMA ſui Precij Gemmâ in ſinum delapſum Tuum demiſit! ſic dum Pius es in Cineres: Religioſus in Manes: Obſtrictus in Poſthumam ſuperſtitem. Ages quod Hominis, quod Herois, quod DEI, quodue ſummarum Perſonarum in Theatri huius Scenâ eſt. Deumq; O. M. cum ſuperis Cælorum favoribus TIBI Domuiq; SERENISSIMÆ deuincies Proniſſimum uſq; ad impleas, vincendo vota noſtra Proſperitatum Propria ſucceſſibus deſideria: Vitam Victorijs: Imperium Triumphis: Annales Rebus Glorioſè geſtis: Et ſeros tandèm Æternitatis faſtos Perperennantibus æternantium Seculorum Triumphalibus Laureis. Idquod Cælitus ex animo vovet & exoptat.

Serenitatis Veſtræ.

Humillimus Cliens.

Heu Triſtem Nobis Partum Raptumq; per Orbem!
Parturiunt Brigæ, naſcitur inde Dolor!
O Gemitus fremitus O Mortis triſte nefandum!
Dum pariunt Aquilæ tum perit ipſe LEO!

Contremiſcat Orbis! Pars Tœderatæ Europæ ruit!
Aut Rhenus cum Danubio inundat Imperium, aut Luctibus Lithvan: abſorbet!
Terræ ſentiunt motus: diffluvnt Inſulæ: nec continent ſe continentes:
Imperatrix Fœdifraga mortalium Fœderarumpit Leonum & Aquilarum;
Immittit Terrores, mærores, Rugitus, Clanctus Luctus & fluctus,
Cum Hannibale ad Portas & Pectora Potentiſſimorum.
In his Inclementium Cælorum fragoribus: . (Orbis ſuſpirium.
Parturiunt Aquilæ Lithv: in Brigenſium Montibus, naſcitur gemitus, dolor, grandeq;
Partus Leonum Neoburgicorum, Eheu Raptus fit. Aquilarum Radviliorum?
Sic Pallida haud amplius pallet ſed rubet Purpurâ atq; præ pollet!
Rodit vngves Leonum, vellicat plumas Aquilarum Pabulumq; reddit minimorum.

Maximas Uictimas Heroum.

Sceptris Mitriſue Radvilijs Ligones æquans, Tot Seculor: Gloriam unâ condit vrnâ?
Planetæ Lucidioris per Orbē ampliſſ: Olympi qui ſuas Fortitudines, etiā habent, debilitates!
Sentiuntq; Collaterales ſuas Eclipſes, Sidere & Sole ſui Æquatoris exſtincto!
Ut Turbatis Superioribus turbantur inferiora: *Sic Omnia Europæ interiora*!
In Tantum ſeſediffundit per venas affinium Terrarum Perturbidati Circulatio Sanguinis,
Inquantum extenditur in Suo Orbe interceptor: radior: Tanti Sideris Concentratio!
Aſt quæ illa Aſpectuym Inclementia ſiderumq; aberrantia in Cælor: *Sic labente Aſtrolabio*!
In Puncto Novi Ortûs, Occaſus elabitur in contra puncto! In Domo Nativit: dominata mors
Et Pullum & Matrem Leonū Aquilarumq; in Prædā abſtulit: Quæ dulciſſimi Pignoris ergo
Erga Patriam Viſcera ac animam pro fudit tandem in Augmentum atq; Decus eius,
Cui Oculos per. V. Luſtra viuens, chara deniq; etiam Poſt obitum in vidit Oſſa!

Heu Grande in Vitâ Mortis Hyſteron proteron.

In Partu Vitæ laborat una in morte Radviliæ Aquilæ prodigioſū ſeu Leoni: ſeu Princi: periit
Inquo animando exanimata: Vivificando enecta: enitendo Aquilas exſtinxit exſtincta
Sed ſinite ſic parere, ſic mori ſicq; Æternitati præludere LVDOVICAM! (Leones!
Quæ Dulce ſic pro Patriâ extra Patriam ſibi duxit & gignere & Mori,

At Triſte Raduilianæ Genti!

* Radziwil annorum ext. cognomento Priſcus in Bapt. Nicolaus dictus Prim9 Palatin9 Viln: An: D. 1391

Eheu! avolauit, emigravit, erupitiſ per Rupes per Aſtra deplumis exanimiſve ad * Priſcū ſuū.
Raduiliæ Proſapiæ Priſca Aquila: Rariſſima Patriæ Phænix non revolatura in hoc Ævum.
Per Tot reviviſcens hac tenus è Cinere ſuo Defunctorum pretioſo, Secula!
Felix quod in Vitæ mortalis Partu, Raptum Immortalitatis aſſecuta;
Verùm ut Prodigioſa Olim in Vitâ: ſic etiam Prodigium reliquit in morte admirandum
Haud Bonis Auibus Triſtioribus Ominibus gemitibus ve Noſtris Omnium, præſertim Tuis,
O Priſca Germania è Nidô ſublimata non ſuô ſed Tuo!
Tibi Tempeſtates hæ Cœlorum Triſtium Fatorum Propinquiora prænunciant Auſpicia!
Grandium ubi grandinum in grandeſcunt Imbres ac Lachrymæ! (Neob: Radv:
Ad hæc Tonitrua cedunt Laureæ: concidunt Aquilæ: expectorantur Leones Vienn: Brand.
Tam in Imperio Germ, & Polon: quā in M.D.L: perq; Maj: Europ: grandiores exanimantur
Elangveſce iā Excors etſi Biceps Aquila cū Tremulo capitis Laureati induperāento, (Animæ
Quando Aquilarum de gente una exſpirans, Triſtia præſagit & Tibi Omina!
Et Agnoſce tandē velex infuſis Imperio Tuo Viſcerib9, Si ex ungve noſcis Leones Neoburg
Radvilior: etiam Aquilam uſq; ad cladem ſuam enitendo Imp: Præſidijs Leones, exſpiraſſe.
NEOBVRGICVS Ipſe LEO Cubilia ſtrataq; pervertens Suæ Leænæ & Pulli & Matris cruore in ſperſa,
Rugitu atq; rictu doloroſo ſuo per Europam Omnia implet!
Lugente Neoburgo luget Auſtria Hiſpan: Portug: Italia: Polonia, Boruſſia, Curlandia!
Et Tu Manibus tantis deniq; litans Læta Lithvania, Compeſce Lituos Tuos,
In Triumphos ac Applauſus, cum Radviliani Litui Pæana Lethi in Orbem circum clangunt!
Funeranamq; Radviliorum Patriæ Imperio ſemper fuêre acerba Vulnera.
Nec non Sereniſſ: Ludovicæ Tuæ Lethale Vuln9 Tibi fatale forſanerit!
Si modò non dum ingemiſcis, Olim ſentiſces.
Reip: Patriæ Pretioſum Navigium in quo ſpes, Expectationes, Incolumitates, Salutes,
Tot Votorum, Deſideriorum Totq; Animarum euſq; feliciter vehebantur.

In Littore Brigenſium Proh Dolor! Sumptuoſum extra Patriam Naufragium ſubijſſe!
O Patria, Ingenti, Melior Cleopatra, quã prodigalis fuiſti, in Parcarũ ſumptu ſemel exſol-
Unã Quatuor Ducatuũ in M:D:L. haud minorũ, Iacturã, jmò *Monarbiã in Provinciâ*, (vendo
Unico Mortis Tecum ſeu ſorbens, ſeu ſorpta hauſtu perdens
Et Hæreditatem & Poſteritatem Doloroſæ nec minus Periculoſæ dubiæ plenũ opus Aleæ.
Sic etiam *in Morte LUDOVICA ludens eſt, Neminē tamèn lædens.* (reddidiſti!

Tibi cum Dulci Natali Solo Dulcis Lithvania

Ex Omnibus relictis opibus, Peramplam Hæredem, Parvam licet & Minimam,
Maximam verò ſpem reliquit atq; Expectationem,
Eam extra Patriam è ſinu ſuo in Tuum inferens,
D. Radvili: Exanimis Aquila Implumem Pullum, Clypeis, Sagittis alieniſq; magis, Pluis, quã
Et deniq; vel Ungvibus Uncis Leonum Aquilarumq; confidentem, (*ſuis*,
Inter Ultima hæc incidit Chartis imprimitq; Cordibus Poſthuma ſua Suſpiria,

è Brigenſium Ducum Cryptis clamantia:

O Grandia Lumina Columina Patriæ Rerum Radvilianæq; ſuperſtitis Propaginis,
Veſtræ erit tantæ Virtutis qũantæ molis Aquilinam ſtabilre Gentem!
Veſtris Clypeis, Alis, Sagittis ſuffulta èvolans in altum videat Solem inter Soles!
Veſtro deniq; redanimato Spiritu Reviviſcens Radvilia Phoenix,
Red in tegrando vires Suas Olim non fruſtrà præſagiens Orbi:

Volabit Ad huc & Regnabit!

Aſſveſcendoq; à Teneris Ipſa, Plumis Ungvi culis ve à Præ auſpicatis Per bellis Auſpicijs Cæſareæ ſuæq; Aulæ,
Ubi inter medios Propitios Leones atq; Aquilas Tranquilla, poſt nupera Cordolia, agit Reſpiria,
Per volat jam jam Sereniſſimorum Sereniſſime Utriuſq; Olympi Atlas ſub T: Protectrices Clypeos!
Imperij Univerſi & Tui & alieni Proclamatus Revindicator cum ſis, Protectorem Te deſerti ſui eligit Dominij,
Cui ſtabit in Orbe ultra Herculis, Famæ Columna Dum Omnis in Te Cura ſtabit
Chari Cariq; Radviliani Protegendi Sangvinis-
Sereniſſimis, Plus ultrà gaudens Obtutibus, in Solem Tuum rapitur Elector Sereniſſime!
O & Præſidium Dulceq; Decus Patriæ Rerum atq; Radviliarum Soſpes Soſpitator!
Ut Sideris ſui Sphæram adtingat Et Imperatric: & Electricis T: Aquilæ Alis Penniſq; eniti,

Dum Spirat Sperat:

Nec non ſub Tela Sagittarumq; Serenas umbras properans Tuas anhelat, Ducales
Illuſtriſſime ac Excellentiſſime M. D. L. Exercituum Dux & Domine Supreme,
Tanto Heroë, Tutore, Conſervatore uſq; amari, foveri, protegi, conſervariq; geſtit,
Quò ſub umbris Clypeorum, Alarum, etiam Sagittarum Tuarum,
Et Tutò ſibi complumeſcere & in Solem ſubvolare liceat!
Adſpirantibus hiſce Gratiarum Favonijs, poſt Iuventæ dulcia ſic ex acta Halcyonia,
Ulterioris Altioriſq; Ipſa æſtuantis Solis agitata radijs, quâ imbuta eſt indagine,
Auſpicatiſſimè evolet inter Europæ Univerſæ Aquilas & Leones,
Volatuumq; ambitu ab *Oriente ad Occidentem*, *Orbem circum ambiat*
Ut Omnibus relinquat Solem indubium, tam Volando quam admirando:
Admiraturis Adoraturis ve cum Pluribus *Solem in ſe Orientem quàm in Priſco Occidentem!*
Intereà unde evolavit viciſſim revolet in Aſpectus Amplexuſq; Sereniſſ: Philippi,
Ut vibrati in Speculum radij magis fulgida ſuâ luce reſultant,
Ita Eius gaudeat ovetq; irradiari, Serenari; Vegetariq; Serenitatibus,
Uſq; Dum multiplicatis Seculorum Solibus reviviſcat, ſeneſcendoq; Rejuveneſcat!
Atq; ſic Philippinæ Ludovicæ Radviliæ Rediviva Volans Regnanſq; Aquila
Cum Magno ſuo Philippo: atq; Magnus Philippus cum ea Totq; orbati tot deſiderijs,
Gaudijs Luctuoſiſſimi Poſteri cum ijs in Seram Annorum Proſperrimor: Succeſſionem
Tuta tectâ Lætaq; Radvilianâ Gaudeant Macedonia
In quâ TIBI *Sereniſſime* REX *cum M.* P H I L I P P O
Semper Honos Nomenq; Laudeſq; Ràdvilior: & Triumphor: & Trophæor:
Ut Protectorum Maximo ſic & Heroum,
In Sæcula manebunt!

Monumen-

***

Monumentum Radvilianum

Æternæ Memoriæ

Sereniſſimæ Principis

CAROLINÆ LUDOVICÆ PALAT: RHENI

Sacrum.

Ingreſſus heic ſubſiſtens Viator Ingemiſce !
Quis quis Humanus! aut procul eſto Profanus!
Precioſa Funera haud Cadavera calcas vbi Congregantur
Ut Immolentur D: Iovis Aquilæ.
Rogus Nidus: Buſtum Sacrum eſt: DD: Victimarum Iovis
Et Radvilior: ſeu Phœnicum ſeu Aquilarum
Nidulantur in Lauris Cedriſve vt conflagraſcendo cumijs Rejuveneſcant Antiquitati;
Conflagraſcunt vt Regignantur Æternitati. *Sole Redoriente Reſuſcitandæ.*
In primis Iuſta Poſtremaq; Sacra ex ſolvit in eô Buſto Pijs Manibus litans
Tacta neq; fulmine, neq; igne neq; àëre neq; aquâ ſed omnibus exſtincta:
IOVI Sacra & Sereniſſimæ LVDOVICÆ Aquila.
In Victimam Exuvias ſacrans D. O. M. poſt Tot Princip: Sereniſſ: Victimas
Claudenſq; in ſuâ Tumbâ Magnam Radvilianam Hecatomben
Excinereſcit indidèm Cineribus Præclaris ſupponendo ſuos
Rogum Attavum reſuccendendo:
Ut ſe ipſam vel Pullos reſuſcitet ſuperſtites Perpetuanti Orbi!
Spiritus jam jam reviviſcendo Redivivo ad huc in cinere reſcintillans
Pijs incendit ſuffuſas Cineribus Literatas guttas: Regit vitales artes in artus:
Animatq; ire Literas in Columnas: Et vel ipſas Monumenti huius Statas Statuas
In Orbem Europæum cum erumpente ex Tumulo ECHO:

Hic Incubat Æternitati Phœnix,

IOVI. & LUDOVICÆ. S.

Quæ non Cerebro Minervæ: neq; ſpumâ maris ſed Phœnicum Immortalium
Hactenus ſplendidiſſimo Sangvine & cinere edita
Abavis Avitis ſplendidis Majoribus: Deûm, Heroum Lithv:
Magna DEA Heroinaq;: Divorum Divæ Patricula animatæ Auræ;
Vitæ Orbem vt ingreſſa ut deſeruit Vinſcire S. Imp: Æt: Hæredatrix?
Horoſcopus in lucem effudit Deam eam Aſpectibus benigniſſimis:
Inter Majora Orbis ſidera adorandum Sidus: Aſt Breve!
Ex Sereniſſimæ Radvil: Proſapiæ Conchâ prodijt Gemma ea in Solem Fulgentiſſima:
Magiſq; præ Pluribus enituit Precioſus unio quia Una
De ſuperſtite Tanta Gente Et Videbatur & erat!
Inclementiâ Fatorum utroq; orba Parente: mox Patriæ Solum Cælumq; deſeruit:
Ab ubere & Sinu, à Complexu Aſpectuq; Parentum, Pàtriæ, Suorum, deſerta:
Sic â Teneris Implumis Aquilini nidi Inquilinus Pullus per Tranſmarinos ſinus
Auram mutavit haud Animum, niſi in melius.
Ubi inter Adſpirantes & adfaventes Boryſthenis Favonios Prima *Halcyonia*
Iuventæ Tuta, Læta Tranquilla præludens abſoluit.
Uere ita jucundiſſimo Primo exacto:
Dum vere formoſiſſimi formabantur ſe ſeq; formabant Anni:
Illuſtris iſta Gemma Nobile ceu Corallium neglecto natali dulci Solo;
Sole & Solo alieno commixto propinquo ſuo Salo exculta
Undè in exteris undis iſt hoc Corallium Corroboratum eſt uſq; enituit in decorem:
Ad Mare Balthicum ſuccolligebatur ſeu Colligebat ſe ſe *Magis & magis*
Radvilianum iſt hoc Succinum in Vires ſuarum Virtutum:
Hinc in Precioſiſſimorum Cymelior: Sereniſſ: Elect: Brand: eligebatur, Precioſis:
In Cordis Gemmam Sui & dilectiſſimi Filij Sereniſſ: Princip: LVDOVICI CAROLI
Eiùs Annulo Connubialiq; Thalamo incluſa, ceu Corona fulgentiſſima ſuperim poſita
Electorali Capiti ut Luminare Majus cum non Minore effulſit in Orbe

Verum verò minus lente nimiſq; repente Tot Prodigarum fulgorum Parcarum
Raptu Erepta Paridi Pulchritudine & Natalibus Gentis ceſſit Pari:
Suo & Fatorum Spontaneo ductu ad Secundatranſiens Vota:
Sereniſſimi Principis CAROLI PHILIPPI *Palatini* RHENI *&c. &c.*
Poſt Patriæ cum Imperij Aquilis Leonibuſq; fœdera pangens:
In M. D. L. præſidium, Decus, Columen, Ornamentum Magnum.
Eo Connubiali Pacto atq; fœdere:
Europam Fœderatam introduxit in Lithvaniam:
Vt Illud M. Philippi Lemma, M. Philippinæ Carolinæ, incidi valeat Monumento:
Colligavit antea nemo: Conſpirantem in Patriâ Conjunctionem Tot Animorum;
Eius Graves ubiq; Terrarum Affinium agens, promovens, ſuſtines Cauſas,
Gravida quoq; Pignoribus: Exteris & ſuis æſtuantis CirculationemSagvinis
Effuſe reliquit in Europ: Conteſtatam-
Amorem per Omnia reddens Imperio, patrio Regno & Omnibus
Præſertim ſuo Philippo cum fænore ac pignore linquens
Suam Macedoniam atq; M Spem Philippi
Pia, Prudens, Potens, Omnem per vitam Optimaq; Princeps:
Nihilo Cuiquam Suſpecta, Oneroſa, ſeu doloroſa, niſi quod:
In Vitæ Partu Raptum commiſit ſuæ & ſpei noſtræ:
In Brigenſium Litore ac Portu Naufragium paſſa:
Et Concham & Vnionem Vnicum ad eò Rarum ut precioſum
Rheno, Danubio Oceanoq; dolorum extraPatriam immerſit
Cum profundiſſimis Imp: Regni, Procerum Luctibus, ſuorum Omnium & Exterorum.
Etiam poſthumæ Serò Venturæ Poſterit: Acerbiſſimis Lacrumis:
Vltimâ Rerum ſuarum Lineâ, Eheu grande Omniū Dolorum in Orbē intulit Punctū.

Dum Omnibus Omnia Abſtulit:

Imperio Heroinam: Regno Deſiderium: Lithv: Priſci Lineæ germen, Ducatibus Regimen;
Radvilijs *Aquilas*: Neoburgo Leones: Philippo M. Cor: Proſapiæ Decus: Vnicæ Natæ
Patriæ Oſſa: Indigis Ærarium: Subditis Matrem: Eccl: & Aris lampadem (vbera:
Europæ deniq; *Sidus Primæ. Magnitudinis.*
Sic Omnia Cunctando Reſtitutura perdidit Omnia Properando
Ad Æternitatem, vt reperiret Poſſidendo:
Tandem in Tempore ad huc Semel Moriendo & ſemel ad huc pariendo
Et in Partu & in morte laboravit Simul:
Momentaneum gignendo Leonem: Enecuit Æternum
Tot Spiritus Suorum ex Suo Pendentium, Pendentes:
Quo tamen Priſcam Gentem Tanquam Aquila ſervaret Recentem Renovata ſuâ Pueritiâ
Gemmulam Aetiten in uſitati ſplendoris ut Ualoris edidit Orbi Expectaturo:
Vſq; Poloniæ, Germaniæ, Europæ Principum Regum Imperatorum Solia, Lauris
Dia demata, Trabeæ, Mitræ, Tiaræ fulgoribus eius Totæ Exornatæ.
In Decus Immortale Radvilianum ingemmeſcant:
Atq; ſic Poſtquam in hoc Vniverſi Theatro Primas Scenas per V. Luſtra ſuas faciens
Æternitati Luſit Ludovica exijt ê vitæ Scenâ ludens ad huc ſemel
In Parturientis Lucinæ Incunabulis Brigæ,
Theatrum Monumentumq; hoc lugubre claudendo cum Æterna
Triumphantis Epinicij Cataſtrophe
Vidi, Vici, Vana Laurulâ Ludo Coronâ!
Monumentum ſupra iſt hoc aliud Cælorum Pyramides erigunt Sereniſſimum
Quarum Fundus Cœlum: Latitudo uterq; Polus: Altitudo Beatitudo:
Longitudo *Æternitas*: Atq; hic Terminus eſto:
Mihi, Tibi, Omnibus, Viator!
Oſtium Tandem claudens Audiquæ Semiramis iſta Proclámat in Exitu:
Quicunq; Monumentum Radvilianum reſeras percurrendo haſce literas
Si non Darius es forſan, Acceptarius es:
Ito & Scito! quia Violaſti! Si nihil Doloris dediſti!

NIewie żáden gdźie Koło Fortuna v wodźi!
Jakiemi Przygodámi / Niebo Swiat vgodźi!
Niewie nikt iákie Loſy wſzachach Nieba pádnę /
Ani Aſtrologiçznych / Myśli Biegów zgádną.
Lub ná Morzu w Okrętách w Falach nie pływámy /
Lubo w Krwawych Potrzebách / Czoła nieſtáwiámy;
Niewiedźieć / coten Moment / co godźina nośi!
Albo co Po Aurorze / Chmurny Heſper głośi!
Juz to wiedzą Brzeſkiego Zámku ſmutne śćiány /
Gdźie Fatalne Pokoie XIĘZNY y Altány /
Gdźie Połog zdobić chćiała weſoła Lucina /
Wniosła Apparatem ſwym Vrny Libitina!
Wiedźiála XIĘZNA mieyſce y ćzás podeyrzány /
Wziąwſzy z Nieba Omina fatalney odmiány:
Diſcurruiac poważnie / w Przyiemnych Affectach /
Znać daie prsyśiedźeniu o zmiennych Aſpectach!
Zatym w ogromnych trwogach trwożącego Nieba
Gdźie co żywo wygląda zyć / ćzy vmrzeć trzeba!
RADZIWIŁOW ORLICA Vrodźiła LWIĄTKO /
XIĄZĘCIU NEYBVRSKIEMV Zadane XIĄZĄTKO /
Xieſtwu Cáłemu wdźięćzne: Lecz Duch Matkę duśi /
Ronić máło nierazem / Płod y Duſze muśi.
Zaraz w Brzegu znać daią / Nowiny rozeſzły
Pośieſzkim Paroxiſmie, wſzyſtek Swiat obeſzły!
Już wiedzą wſzyſcy w mieśćie o ſmętnych Rodźinach /
O XIĘZNY LVDOWIKI / tych ſmiertelnych Chrzćinách
Juz iuz záćzynáią ſwe gorzkie porzewniania /
Rodprawuią z XIĘZNĄ oſtatnie Zegnánia.
Dwor Neyburſki wſpaniały Xiążęcia Starſzyna /
Najżałoſniey / z Xiążęćiem Xiężna Fale grabina
Lamenta przez obłoki w Niebioſa zſyłáią /
Vale oſtatne ſobie / Dobra noc dawaią.
Wtym Duſza LVDOWIKI mdleiąc / mdleiąc mdleie /
Ducha oddáwſzy Bogu / zywot ſwoy wyleie!
Jáko powodźią byſtrą Tamy ſie zrywáią
Wſzyſtkie Kráie Impetem brzegami zaleią /

C

Jak

Tak Brzeg wyrzucał zalow / Xiążęcin krynice /
Że Tákowym Lámentem płynęły zrzenice:
Ach XIĘZNO CAROLINO / Serce Serca mego!
Weſele pożądnego / weſela moiego!
Czemuß wlewaß rzekámi przerywaiąc Támy /
w Dunay w Rhen w Niemem y Słucz Morze me zełzámi.
Nie prędzey ten to moy zal / fala ſwa vćichnie /
Aż gdy byſtro Płynny Rhen y z Dunaiem wyſchnie.
Niebędęć grobu twego proch mießawał trunkiem /
z Artemiſią / nitez molm tym fraſunkiem /
Odmienie ſię z Niobę wbezduſzne Krzemienie
Stanáwiaiąc moich tez / płynące ſtrumienie /
z Ziera tez Jezioro ná Grob będęć lewał.
Tak zełzámi náwieki / ſmierć Twą przebolewał.
DOBRANOC LVDOWJKO Moia Falc grabina!
DOBRANOC XIĘZNA miła Złota KAROLJNA!
Tyśiąc Kroć Ach Tyśiąc Kroć Zal mi tu bez Ciebie!
Tyśiąc Kroc vćieße ſię / gdy Cię vyrzę w Niebie!

TAm gdzie Zámki / gurne Skały / Rádziwiłłom gniázda ſtáły
Gdzie Orłow Orląt druzyna / Gdzie nudna teraz Puſtyna /
Ciernie roſte / dzikie trzćiny / Szumią gloſem te Nowiny:
Gdzieß Orlenta gdzieß ſą z gniázdy / Ktoreſię nioſły pod gwiázdy?
RADZJWJLOW ORLOW Skáły? Gdzie Halcyonią miały;
Od przedprzedáwnego Wieka / Już nie zſtáwa im Człowieka /
Jedna tylko Cna ORLJCA; Yta znikła / Ach Teſknica!
Ktora gdy odlećieć miała Ták ORLATKO ſwe żegnała /
Puść myż w Wiatr co Echo głośi
Niech z Brzegu ná Swiat roznośi!

ECHO!

Ach

Orlatko: **A**ch Matko; Ach Piaſtunko! Coſie z nami dzieie?
Orlica: Tam gdzie Słonce duſzemaz Serce twe ſie/ grzeie!
Orlatko: Byſtro - pretki lot ten twoy gdzie idzie wyſoki?
Orlica: Tam gdzie RADZIWIŁOW ieſt/ ORZEL gornooki.
Tam ORLICE ORLATKA tam ſą y ORŁOWIE
Tam ſie gniezdzą na wieki/ Cni RADZIWIŁOWIE.
Orlatko: Ach ORLICO jedyna! ma Złota Maćioro!
Niedośięga śił moich młode tam me pioro!
Czy porzucaſz odlataſz mnie ORLATKO małe
Jako z Słońcem z Maćiory rázem odleciałe?
Orlica: Wtym ORLICA porodząc nad płodem ſwym mdleie
Jak Pelikan krew ſwoie/ tak Duſze ſwą wleie
w ORLATKO Nowarodne: Pierśi ſwe rozrania/
Skrzydłámi/ Affektami żywemi nádſtania:
A Jako dźwigáia wiec ORLATKA/ ORŁOWE/
Albo raniąc/ obżywia Płod Pelikánowie:
Zoſtawuie ćie Dźićie/ ORŁOM LWOM y STRZAŁOM
TARCZAM OCHRANIAIACYM ják obronnym Skałom;
Pedząc Halcyonia/ wzbiiże ſie w obłoki/
Gdzie RADZIWIŁOW ORZEL/ leći przewyſoki.
Wylátuyże co wyżey/ Przodkow mych graduſſy
Założ Wieko pomney nám Pámiątki Coloſſy
Wzbiyże ſie wzgure coraz/ wyleć azdo ſłońca
Nie day vyrżeć żadnego RADZIWIŁOM końca!
ECHO: Ato rzekſzy lećiála ORLICA w Obłoki/
Rzućiwſzy Cne ORLATKO/ w Skały y Opoki;
Roſą mu Niebioſa ſą Słonce/ Niebo/ grzeie/
Aż ſie w Słonce oſmieie/ aż ſie wprzod wpierzeie/
Aż Ziemie ſwą záćieni/ áż Lotem/ piorami/
XIĘSTWA Swoie oſadzi/ LWAMI y ORLAMI!

IAk ORZEŁ Gorolotny / gdy w Słońcu buiuie /
Pod Obłoki w Promieniach gurne poſtepuie /
Ták ORLICA Litewſka / być yżyć ná Słońcu
Rada wzrokiem tám doyrzeć gdzie bláſk glanć nákońcu!
Niemaſz rzekła żadnego w trwáłym tu reſpekćie /
w Brzegu rezidowáć ieſt / teſknić ná tym Swiećie.
Gdzie Niebios dzielne dźieło wſzyſtko wſtecż obrácać
Cáły Krag Przyrody / fátalnemi tacżac!
Odmienne wſzyſtkich XIAZAT Wládze y Korony /
Niemaſz Ochronnośći Cneyprzed Morta Bellony.
Podbija Pánowańiem ſwym wſzyſtkie Ceſarſtwa
Wyzuie z Thronu / z Berła Krolow Dignitarſtwa.
Ach Obludny zły Swiećie! Twe płonne nádźieie
Lekka Chmura przygoda w Thylegdźieś rozwiele!
Coż maſz od weſołego wſchodu do zachodu
Chmurnego? cżym celuieſz z Wſzyſtkiego Národu?
Wſzyſtko marna marność ieſt / Tyśiac márnośćiami
Co koło Swiata mierzy ſwemi gráńicami!
Serce nie náſyćiſie / Oko ſie nie nayrzy /
Rádośći iedney boleść / bolem rádość zajrzy.
Cienie tylko ćiemne tu Słonce in vmbruia.
Jaſność Niebieſka tłumia / wzrok y duſze pſuia.
Błogoſławiona Duſza / co te Swiáta progi /
Nie adoruie ni wnym / ſwe funduie nogi!
Oto Błogoſłáwione Słońce moie ſchodźi!
Swiátłość cżeſna gáſnie mi / Zorza wiecżna wſchodźi /
Gdzie w Száfirowym Niebie / Duſze ſie rádnia /
Jáko w Słońce / w Oblicże / Boſkie / concentruia.
ŻEGNAM LEOPOLDZIE ćie z ORŁAMI y LWAMI
Ktorym ſpol-Liga wekrwi jeſt z RADZIWIŁAMI!
Żegnam Cie jaſny KROLU z Cna Rzecżpoſpolita!
z Stanami z Rycerzami / z Przeſwietna Suita! (Plemie!
Żegnam KURFIRSZTOWSKI Dom Swietnych Xiazat
Niech wám da potym wieku / BOG Niebo zá Ziemie!

Żegnam

Żegnám RADZIWIŁOW ROD z Cnemi Splendorami/
SAPIEHOW/ HLEBOWICZOW / y z Jch Atlantami!
Niech ſwe Skrzydła y STRZAŁY / w Mety gorolotne/
z ORŁAMI w Sławe wbiją poki Słońce wrotne!
Żegnam Cię Poćiecho ma XIAZE Moy PHILIPPIE!
Niech mą MACEDONIA vkontentuie ćię!
Zćiebie me ORLATKO po Tyśiącnym Vale/
Żegnam iuż oſtátnie tu żegnam wiecżnie cale!
Cieße ſię żem ORLATKV zoſtawiła Pola /
Gdzieby mogło dopędźić Lotem Słońca koła.
Podlátuiże podnieś śię/ Lotnemi graduſy
Załoz Wiekopomnenam ná ſwiećie Coleſſy!
Wzbiyże ſię wzgurę wyżey aż wſam Nadir Słońa.
Nie day widźieć żádnego RADZIWIŁOM końca!
Żegnam Zbory y XIĘſtwa Słuckie y Bierżańſkie
Kopyl/ Dubinki! Złote Litwy Pierśi Páńſkie!
Żegnam Vrzędy Skárby/ Zbiory z Jntratami!
Wßyſtkie drogie Kleynoty z ſwemi Pozorami!
Merita y Trophea z Herby RADZIWIŁOW
Dignitarzow Litewſkich Wielkich Sławy = dźiłow
Miáſta Ludźie y Zámki wßyſtkie máietnośći!
Wiecżność tu docżeſna ieſt/ w Niebie ſą Wiecżnośći!
Pierza niedoważą tu y co większey Cenie/
Skoro Słońce zapali/ idźie na ſpalenie!
Niech gore ten wßyſtek ſwiat/ ORZEŁ moy z pioramj
Niech rozpłynąc z ſtopiśię! Já ſię Aſpectami
Delectuię w Niebieśiech: Tu nigdy niezaydźie
Słońce: tu Serca mego Niebo/ Rádość znáidźie!
Tu jednym mym Weyrzeniem Słońcom Tyśiącami/
Ná raduięśię Wiecżnie/ z Wiecznemi ORŁAMI!

* *Apoc*: 12. *

Vna in Cælis Viſa!

Nobis in Terris data!

GVrnomyślna-iſta-myśl/ z Niebawzięta Duſza/
Wſtępuie ku obłokom/ gdźie Geniuſz ruſza;
Szuka Centrum podwyſzyć depce Swiat podnogi;
Cáły Swiat iey bryła ieſt; Niebo Kleinot drogi!
Xiężyce Jaſnych Xiążąt Herby yż gwiázdami/
Rzuca o źiemię Brzemię tákie z pozorami.
Sphæra Sławna Wiecżność ieſt/ Tam ſię záś obraca
Jáko Słonca tak iey glanc/ w Orient ſię wráca.
Glanc Prżeświetny JEZVS/ ieſt Gwiazdy iey Przymioty/
Korona złożona znich/ tám gdźie ſwiecą Cnoty.
Xiężyc Pod-rzuty-nogi/ ſwemi Splendorami/
Herby Przodkow ſłáwne ſą z Prærogativami!
z Tyśiąca tych Jiedyna Xiężna Falegrabina/
z Prześwietnych RADZJWJŁOW Jaſna KAROLJNA.
Splendorownie przydawam ták Jaſney Pochodnie/
Swieći vnas w Południe/ y wſtrony Zachodne:
Gdźie Słonce gorolotne/ rzuca ſwe Promięńie/
Tám ORZEŁ RADZJWJŁOW ſwieći y Jmienie:
Candor Náijaſnieyſzy lecz XJEZNY Naijaſnieyſzey
Jż Duch iey ſię przyoblokł/ w ſtroy Słonca ſtroinieyſzy.
Blaſk ten y ſtroy JEZVS iey Złota to Korona/
Ze w Cnoty iáko w gwiazdy/ była ozłocona.
WJARA/ NADZJEJA/ MJŁOść/ te iey złote gwiazdy/
w Serca Niebo natkniona/ To ſplendor tey Vaſty!
Vjrzeli CAROLJNY/ Przecudne Candory
Xiążąt/ Krolow rozlicznych y Ceſarſkie Dwory/
Jáko ſwietny Lyminarz okrągu ſwoiego/
Spolńie adorowali/ ćieſzyli ſię z niego!
Teraz zachodzi w Cieńie Pochodnia vnika/
Swiatło-jaſny Cnj Beryl/ Ciemny grob zamyka:
Teraz depce Swiat/ Xiężyc y wſzyſtko podnogi/
Wita Niebo! Zegna Swiat! Leći w kraj wyſoki
Nie odwrotnym ſwym Lotem wſtępuie wobłoki!
Jáko Perła tam świeći/ wſwoim Oriencie/
w Nieſmiertelność vbrana w iaſnym Firmamencie!
Niezoſtawiła námtu tylko Grobu cieńie/
Náktorych wydrożemy/ Tákie wydrożenie:
TVLEZY LVDOWJKA/ XJĘZNA CAROLJNA!
Niebieſka ſpołdziedziężka y Ziemſka Bogińia!
Niewiaſta ták Janowi w Niebie vkázana/
z Tyśiąca ná Ziemi nám Jedna byłá dana!

Danubius & Rhenus
Quot fundunt fluctus, Tot Corda Tundunt Luctus!

NJetak ztrwożył Hannibal kiedyś/ Rzymſkie Bramy
Jáko z Brzegu Nowina vderza działami/
Po Xieſtwach KAROLJNA śmiercia ná Fortece/
Ná Zamki/ Miaſta/ Dwory/ á oráz y w Serce!
Ná Zal y Gwałt załobny kiedy wdzwony bili/
Kiedy powſzyſtkim Páńſtwie/ Fata ogłośili!
Nie ſmutnieyſze Słońce ieſt/ gdy bliſkie z achodu/
Jáko kiedy zachodzi z Przeſwietnego Rodu/
Bláſky Glanc RADZJWJŁŁW Oſtatńia Pochodńia
Jaſna XJEZNA Litewſka z ORLJC ſamorodna!
Nie tak byſtre vderza przyburzach w Rhenfały
Nigdy ták od impetu/ w Słucku drżałi wały!
Jáko gdy Cie poſmierci wprzod żegnamy Łzami/
Nim weſoło dośiebie Zywa przywitamy.
Zadaliśmy Cie widźieć z Phœbu promieńiami/
Teraz napełniaſz krate/ Chmura/ załobami!
Nimeś iaſnym ſwym iadac do nas Orientem/
Rozweſelikaś/ ſmeciſz nas ſwym Occidentem!
Ach kiedy nám oſwitnie/ kiedy ta godźina/
w Ktorey śie pożadana/ Ogłaſza Nowina!
Ze XJĘZNEY CAROLJNJE ſwe powolne Czoło/
Bije Cáłego Xieſtwa/ Hołdujacych Koło!
Wſchodz nám Phóèbic weſoły z dawna pożandany!
Przybadź doſwey Stolice Pożadana Pani!
Wſtap nánaſzym cowyżey/ poſtap Horyzonćie/
Niech nie adoruiemy Cie iuż wcudzym Kończie!
Ziaw Lice wdźiecznie wzere/ ziaw jaſne Promienie
Jaſna XJEZNA Aſpectom/ nam raz ſwe ſpoirzeie!
Posiadajże iuż ſwoy Thron/ Serca iuż poſiadaſz
Kluczami y Bramami/ Affektami władaſz!
Przydz Przydz XJEZNO poſetnie wſzyſcy pożadamy/
Ach Ach Mátko kiedy ćie/ Dzieći oglabamy!
Lecz miaſto Przywitańia teraz parentuiem
Na Grob Serc ſwoich Tobie/ Łzami nádſtawuiem
Napełniona wiecznemi Zalami ſwa Vrne
Zycżac aby Cie Roſy pokrapiały gurne/
Aby z Twoiego Grobu Podźiemna Mogiła
RADZJWJŁOW LAVRAMJ zawſze żeleniła!
Tym Cie LVDOWJKO iuż wiecznie tu żegnamy/
Lecz Twa Pamiec Poki Swiat z ſoba zatrzymamy.

Ach

ACh Libanie! Ach Altanie! Swiętey Palæſtiny!
Gdzie przewiewał / gdzie polewał Auſter CAROLINY/
Strumieniami y Zdroiami hoynie odwilżaiąc
Nwewzroście / wßelkiey Laſce / zawße pomnażaiąc!
Cedry Twoie / Serca Zdroie / Grodu pożądnego /
Już vwiędły / iuż vſchedły / doßczętu ſwoiego!
Wody Marah, gorßka miara / Brzegi porozlali
z Brzegu morze / Zal ſie Boże! ná Swiat wynurzali!
Gdzieś Winnico? Ach Máćico! gdzieś ſwoj ſmak podziała?
Gdzie Ochłoda? gdzie ſwoboda / wdzięczna ſie oſtała?
Gdzie Wonnośći y Płodnośći / gdzie twe miłe ćienie /
z Swabuynośćią obfitośćią / wßelkie dobre mienie?
Wiridarże Seminarże / gdy pełne nádzieią /
Pragną Roſy wdobre czaſy / á wżdy przecie mdleią.
Drzewa śliczne / vżyteczne / gdy ſie więc pukaią /
Zielonośći obfitośći / ſwoie wydawaią.
Gdy my Fructow / Brzeſkich Pomow / więc ſie ſpodziewamy
Pada Drzewo / nam nálewo / ledwo Gałąź mamy?
z Latorſlą ſwą wyniosłą / Máćicę odćięto /
XIĄZĄT Grono / Złote Runo / ßczepom iuż odięto!
Ztąd Lilie / Delicie / Roże z Tulipamy /
Vwiędnieią y bledenieią z ſwoiemi Kraſami!
Zacne Xięſtwo Ludne Páńſtwo było cnym ogrodem
Wdzięcznym Raiem! Lubym kraiem z ſwym cáłym Narodem!
Teraz Cedry / bujne iodły / z ſwemi gałęziami
Płaczą / kwilą / wßyſtką śiłą rzewnącemi łzami!
Wſpominaiąc / poglądaiąc / ná Syońſkie grody /
z Oczu ćieką / cała Rzeką / Threnow łez iák wody!
Harfy wziąwßy / intonawßy dawne ſwoie Lutnie /
Muśim ſtroić / muśim kroić / ſerca ſwoie ſmutne!
Pod ſwym wyſchłym á obwiſłym Bluſćśćiem Jonaßowie /
Leżą iecząc / Duße dręcząc / iák Eliaßowie /
Pod Jałowcem / nad Grabowcem / Fata declamuią!
Pod Obłoki / ſwoj wyſoki Lament promowuią:
Náßy Dziady á Pradziady Frukty poiadali /

Nám

Nam oſtatki/ złe jagodki/ Synom podawali!
Jmże tymże/ ćiekły Rzeki/ miodu ſłodyczami/
A nam zaśie/ ná złe náße/ Charyt z ſycha łzami!
Owy Brżegi! aż zabrżegi/ morże nám wylali;
Na niedole/ żale/ Bole/ wiecźnieśćie zadali!
Ach Moy Boże! Rzecz ktomoże: Cóstu wiecey tuße?
Ach co predzey pozbaw nedzy/ weźmy weźmy Duße!
Przydź Ach Panie/ Przym wzdychanie/ Trudno daleynobić!
Muſim prośić: Doſyć! Doſyc!

JAk przy Piorunach hucżnych kiedy ſtrzały bija/
Gromami y Strachami kráj wßyſtek okrya/
Drża ORLATKA ORŁOWJE/ z Potężnemi LWAMJ/
Rodza Lánie ORLJCE/ LWJCE z boleśćiami!
Ták gdy náßa ORLJCA z Bolem w Brżegu rodzi/
w Gromach y Trwogach Nieba/ z Oczu z Swiata/ ſchodzi!
Drza Serca wßyſtkich wßedźie Cálemi włośćiami/
Kwila płacza trwoża śie: Ach coś bedźie z nami!
Lecz iáko po ſwych trwogach/ rozpedzonych Chmurach
Tetrycznych Aquilonach y burzliwych Caurach/
Złoty Phœbus náſtapi zaś Etheſiami,
Vweſela ochładza Swiat Favoniami;
Ták vſtapia za Chmury Smetne naße Threny
Vpreſentuia Nieba/ Nam weſelße Sceny!
Beda w Vlach ſwych pßczoły/ jeßcze miodem rolé/
A ſtarzy Colonowie/ Ziemie Pługiem kroić!
Winiarz Grona y Winnie ießcze wniey naßczepi
Jeßcze wpoćie falernem/ Serce ſwe pokrzepi!
Rozśiewacże ießcze te Puſtynie zaśieia;
Zeſchłe Palmy y Cedry rozkwitna nadźieia!
Rozzielenia śie ießcze iak Drzewa w Libanie
W Każdym wieku á ſtanie/ poki Słońca z ſtanie!
Jeßcze w Wieńcu Kloſianym Lato bedźie chodźić.
A zimie gnuſney Jeśień/ Owocow nápłodźić!
w Dobr obfitośći Dzień/ Noc/ nigdy nie vſtanie/
Koronuyże Winße ſam y nadźieie Panie!
KAROLJNA SŁAWNA ROD Niech nigdy vſtawa!
Niech záwße LWY/ ORLJCE/ ...

96463

Eſt Aquila, Leoni Mater: eſtq; Leo Aquilæ
Cygnus Cantator Funeris Triſteq;
Sepulchrum Sui & Matris.

Ecuius Gemmifero Puluere.
Renaſcentur Poſt Seros Annos.
Vel Rediuivi Phœnices: vel admirandi Gryphes:
Apollini Conſecrati: & Equis non vehementer infeſti:
Vt Seruius deÿs ad illud IIX. Eclog: *Iungantur jam Gryphes* Equis!

Wſpaniała ORLICA od Wſpaniałego LWA,
z Oyczyſtych Gniazd, á Granic ſwoich,
Do Imperium Kiedyś wprowadzona:
Na Amniſtię alienowanych Affektow w ugodliwe *fœdera* y wieczney Ligi Pacta,
Na ozdobę y Ochronę do Scythicy ſwey lub Macedonicy wnieść uśiłowała,
Cudzoźiemſkie LWY Heroiczne:
Ale w Punktćie tych Intereſſow w Contrapunctćie Variowana,
Ogromnego Nieba Aſpectow Błyſkaniem.
Iáko Łanie, tak też y ORLICA Ta zbolem rodźić muśiała Bole,
Sobie y Tobie OSpołboleiąca Oyczyzno!
Brżemieniem bowiem ſpracowana przez Rhen á Dunay Płodu w Imperium ſame niedonioſzy
Ultawaiąc ORLICA z Lwiątkiem w ſamym vtonely Brżegu:
Rowne razem podiąwſzy Boleſne *Fata*.
Ktore Morże martwe, wzruſząc powſzyſtkim Swiećie:
Ocean Threnow w Europie odtworzywſzy: Bezdenny Potop w W.X: L.
RADZIWIŁOW ORLĄ Gołębicę y Głaſki *Orbi, gentibus, Familiæ, tot votis* pożądana
Dla tego Kwili ORZEŁ Wiedeńſki: LEW Neyburſki ryczy (odięły
Ao Ceraunia Litewſkie, a barźiey o Serce:
Obijaiąśię grómem y ſzturmem ſtraſzne głoſy y Odgłoſy:
O Brzegi miałkie, ale mętne aſmętne waſze Wiry!
Daliśćie Met Wiekom: Odięliśćie *Expectativ*, wiecznośćiam á wieczności *Expectativá*
Kiedy głębokie, nádźieie *Tot votor: Deſider: animar:* doſzczętu w was iuż utonęły!
Zawſze około Brżegu Wielkich *Xiążąt Reliquiam* fatalne brzegi y kreſy byli!
Tamże niedawno oſtatne Piaſtow Plemie, iako teraz RADZIWIŁOWSKIE
z Xiążąt tey Linij Oſtatne, uſtało!
Owiecznie Pamiętne Brzegi Piaſtom y Radźiwiłom y wſzyſtkim Wiekom!
Samorodną Swiatu Rádźiwiłow ORLICĘ w Topielach zatopiliśćie y Popiołow
Oycow Xiążęcych od kilkuſet lat dawnych iſkierkę oſtatnią zgaśiliśćie!
Przetoż złota Nava Neoburg: *Salut: Imperij: vitæ genialis: Exultationiſq; Regni*
ná Porćie napożądanſzym *periclituie*;
Y z Brzegu ratowany Klenot ledwo iedyny w toni niebeſpieczney tonie:
Ták Matka y Xiężna Narodow Pomnażaiąc Narod ſwoj,
Niepomnażała Radośći ale *Z*ałośći!
Tak częſto *ubi Ludunt Navigia, Sorbentur.*
Lecz nájżałośniey, kiedy, albo ná brżegu albo w Brżegu!
Ztąd Brżeg wylewa żalow morze porozlanych Europy Brzegach,
Y Dunaj y Rhen inunduią *Imperium* Powodźiami,
Y Wiſła niech wyſchła: y Niemen, niech niemy, niebędźie?
Wyſchnij zawiſny *Livor*, albo utońże albo utońże wżalach ſerce dotąd nie żałuiące:,
Olava wylewaj brzegi ſwoie Wodą: Odro rozſzerżajże z falą ſwoią zale,
Przenieśćie śię w Dunaj á w Rhen, albo zamurzćie waych moj, y ſwoy Thren,
Zaſzumiawſzy

Zaſzumiawſzy ſzumem waſzym ſtraſznym wiecznie żałoſne *Refluxus*.
Oſobliwie w Iſthmach, miedzy -- morzach ciaſnego Serca,
Na *Promontoriach* Neyburſkich,
Gdzie codźienne Zal y Bol XIĘZNY KAROLINY ma y cierpi ſwoie.
Od wnętrznego Burżenia *Reciprocatie*!
Rozwiąz ſwe Boleśćj, O Ludzkie nieludzkie Serce:
Kiedy LWOWIE y ORŁOWIE LWICAMI á ORLICAMI paſtwią ſię ſwemi *Paſſiami*,
A napawaią Łzami iák ſtrumieniami!
Rozkwilćicż ſię z Neyburgiem wſzyſtkie *condoluiaca* Ligą *fæderovane Provincie*:
Gdy *Viſcera* czuiące teyże Krwie *Circulatie*,
Per venas affinium Terrarum ſzukaią meatow, *in Orbis Latifundijs*!
Eheu Zale Wołajćieſz Gwałtow: Gwałty z woływaićieſz zalow
Zewſząd ná Zal y Gwałt:
Neyburg ogniem á wodą oblężony: Brandenburg bolewa, dolewa, ani gaśić ani
Y Wiedno zaiedno wtymże żalu vpale więdnieie: (tamowac niemożę:
Europa wſzędźie wzruſza *Euripos*:
O Palæſtina Litewſka miodem mlekiem opływaiąca, opływaj żalami:
Ach Macedonia RADZIWIŁOW Wielkich, nie Tryumfujże ſama: Gdy Wielki Twoj
PHILIPPVS zwyćiężone bolem ma Serce!
Y Ty Vilia rada nierada wylyi Ach Radźiwiłow głębokich Luctow fluctow, śiła
Wſzędźie w ſwoich ſtronach, żalom falam nie folguj, ani ſobe,
Poki Iedyna Kropla w Tobie!
Wyuurz pełnemi nurtami innemi, y ſwoie w Słucz á Niemen,
Niech huczą z Rhenem Dunaiem przez Ocean na Swiat ſwe Echo:
Ale Ach Zale Bole, moie y Ludu moiego:
Przy płyńćieſz iuż z Hippocreńſkiego do Portu ſwego y Brzeſkiego!
Dolyć napawały ſię te łąki: dość wylewało Pioro z Morza:
Lecz Ach Iaśnie Wielmozna CLEOPATRA SAPIEHZYNSKA
Acz Brzeg ſuchy ieſt y będźie poki ſtanie,
Rozſtop poki żyieſz nie Perłę ale Kryſztał Serca nie Octem lecz
Gorzkim Płaczem po LUDOVICE.
Tonęła iuż lubo Sioſtra luba Ciotka Twoia w Morze martwe wpadſzy
Duſze Twoiey najbarźiey poruſza Nawalnośći.
Urodźiwſzy XIĄZĘCA Concha RADZIWIŁOW dawney Conchy Xiążęca Gemmę
Neyburſk: Dom: Xięſtwu Całemu y Tobie ná ozdobę acz krotką,
Tamże zagłębiła wſzyſtek Splendor ſwoy w Rhenie: (Drogi
w Twoim iednak głębſzym zanurza Sercu ORLICA Radźw: kamyk ſwoy Orlikowy
Ach nie mogła wſzyſtka naſza Ziemia Oſtatney Radźiwiłowey piaſtować wſobie
Wdźięczne kośći: Ale Ach wdźięczna Heroina Tobie wſkarbcu
Wiecznym Legowała Iedyny Oſtatny Klenot RADZIWIŁOWSI.
Choćiaſz bowiem Brzegi wodząc rodząc Radźiwiłowſkie Perły, z Rhenem
Y Dunaiem Perłową Xiążęcą dawną maćicę Trupem wyrzućili:
Wſzakże Tobiey Sobie Nieba Łaſkawe zoſtawiły Perlę dla wyglancowania!
Zaſłońca tedy przyiemnego *Influencia* y za *Adſpiratia Favoniuſsow* Twoich, innych
Niech ſzczęśliwie wynikną z ORLIKA tego!
Virtutes á mocy ná Europę y Całe *Imperium*,
Na TARCZE, STRZAŁY, LWY, y ORLE!
Na Pańſtwa y Narody, Swoie y Swiata wſzędźie!
Aż y Candorami á Splendorami onegoſz
Xiążęce, Krolewſkie, Imperatorſkie, Mitry Berła, Laury Korony y cale Throny
z Sławą RADZIWIŁOW Wiekopomną wpozne Wieki
w CałeY Europie zawſze *Ingemmeſcant*.

L-17
2-13

Leć moy Pegazuśie w Lot! leć ſwym byſtrym
Piorem
Miedzy Gwiazdy ku Słońcom wſtępnych
Orłow wzorem
Tam gdzie Orłow Skały ſą y Lwiąt wyſokośći
Prżewyſzaią Gurami te wſzyſtkie niſkośći!
Iowiſzowi y Iego Stołkom Poſwięcona
z Radźiwiłow Orlica Orłow vrodzona:
Geniuſzom należy Iey Lot Iowiſzowym
Tymże Valedikuie Actem tym Grobowym.